

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๑๕๒/๒๕๖๖

วันที่ ๑๗ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายจิระพัฒน์ คงสุภาพศิริ
นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

ผู้อุทธรณ์

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้หยุดดำเนินการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสุกร ใช้ชื่อว่า “ทักษิณฟาร์ม” ตั้งอยู่เลขที่ ๑๕๐/๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา โดยเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลท่าช้างได้เข้าตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ยังคงเลี้ยงสุกรประมาณ ๒,๓๖๐ ตัว ในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตั้งแต่ศาลแขวงสงขลา มีคำพิพากษาในความผิดฐานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยไม่ได้รับอนุญาตเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ต่อมา ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือ ที่ สข ๕๔๗๐๔/๑๙๕๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้หยุดดำเนินการทันทีเป็นการชั่วคราวนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งจนกว่าจะเป็นที่พอใจต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้ว ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้เพิกถอนคำสั่งและขอทุเลาการบังคับตามคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๖ ปรากฏหลักฐานเป็นลายมือชื่อของผู้รับแทนในแบบตอบรับภายในประเทศของบริษัท ไพรชณีย์ไทย จำกัด และยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๖ โดยกรมอนามัยลงรับไว้เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๖ ถือได้ว่าผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดจึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๒๑๗ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๖ ส่งข้อมูลและพยานหลักฐานเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๒๑๘ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งให้จัดทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ สข ๕๔๗๐๔/๓๐๖๒ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖ ชี้แจงแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๒๑๙ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา กรมอนามัย แจ้งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๒๒.๐๔/๑๘๘๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นางสาวพรทิพย์ สิริวัฒนโสภำ ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๖๔-๑๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสุกร ในลักษณะที่เป็นการค้า ใช้ชื่อว่า “ทักษิณฟาร์ม” เคยได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพใช้ได้ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอต่ออายุใบอนุญาต แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำให้สิทธิในการประกอบกิจการสิ้นสุดลง ภายหลังเทศบาลตำบลท่าช้างตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ยังคงประกอบกิจการเลี้ยงสุกรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาต พร้อมทั้งแจ้งความดำเนินคดีในฐานความผิดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่มีใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ ซึ่งมีโทษตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน โดยศาลแขวงสงขลาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ คดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.๘๐๒/๒๕๖๔ และหมายเลขแดงที่ อ.๗๒๗/๒๕๖๗ ว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒, ๓๓ และ มาตรา ๗๑ ฐานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่มีใบอนุญาต ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า ภายหลังจากที่ศาลมีคำพิพากษาดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ทราบมาโดยตลอดว่าการเลี้ยงสุกรในลักษณะที่เป็นการค้า ซึ่งยังมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายแต่ผู้อุทธรณ์เพิกเฉย ประกอบกับมีประชาชนผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงร้องเรียนว่าได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงสุกรของผู้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของเทศบาลได้เข้าตรวจสอบพบว่าผู้อุทธรณ์ยังคงประกอบกิจการเลี้ยงสุกรอยู่โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ให้มาดำเนินการขออนุญาตหลายครั้ง โดยผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วแต่ภายหลังได้มีหนังสือขอยกเลิกคำขอดังกล่าว เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ยังคงประกอบกิจการเลี้ยงสุกรโดยไม่ได้รับอนุญาต ปฏิบัติไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๒ และ มาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบข้อ ๖ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๔ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และเหตุดังกล่าวมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้หยุดดำเนินกิจการทันทีเป็นการชั่วคราวนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง จนกว่าจะเป็นที่พอใจต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้ว

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้เพิกถอนคำสั่ง มีประเด็นโต้แย้งสรุปความได้ว่า ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอ้างว่าการตรวจสอบสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่พบว่า ผู้อุทธรณ์ยังคงเลี้ยงสุกร ๒,๓๖๐ ตัว เป็นการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสุกรมากกว่า ๕๐๐ ตัวขึ้นไป ในลักษณะการค้าโดยไม่มีใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินการเข้าตรวจสอบสถานประกอบการในวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ได้รับแจ้งจากนายธนา ตัวตน ทนายความผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพแทนที่ ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลท่าช้างได้โทรศัพท์ติดต่อเพื่อขออนุญาตให้เจ้าหน้าที่จำนวนสองคนเข้าตรวจภายในสถานประกอบการในเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา โดยแจ้งว่าเป็นการตรวจไม่เป็นทางการ ไม่มีเหตุอื่นใด เพียงแค่ขอดูจำนวนสุกรว่ามีมากน้อยเพียงใดเท่านั้น ผู้อุทธรณ์ได้อนุญาตให้เข้าสถานประกอบการได้ตามที่ร้องขอ โดยมอบหมายให้

นายณรงค์ ถาวรกิจ ผู้จัดการฟาร์มเป็นผู้นำเจ้าหน้าที่เข้าตรวจดู ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ไม่ถูกต้องตรงตามเจตนาและความประสงค์ที่ได้รับแจ้งจากผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม จึงขออนุญาตไม่ให้นายณรงค์ ถาวรกิจ ลงชื่อในบันทึกการตรวจ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้เขียนข้อความหมายเหตุท้ายแบบตรวจและแนะนำถึงเรื่องการไม่ลงลายมือชื่อของนายณรงค์ ถาวรกิจ และได้วางตั้งไว้บนโต๊ะหนึ่งฉบับแล้วได้เดินทางกลับ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการที่เจ้าหน้าที่ได้เขียนบันทึกข้อความในข้อ ๕. ข้อแนะนำ “ให้ผู้ประกอบการดำเนินการขออนุญาตโดยเร็ว พร้อมเสนอเจ้าพนักงานท้องถิ่น, ให้หยุดประกอบกิจการเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ” นั้น จะถือเป็นคำสั่งทางปกครองหรือไม่ เจ้าพนักงานตามกฎหมายได้ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนในการออกคำสั่งตามกฎหมายหรือไม่ และหากแม้ข้อแนะนำดังกล่าวถือเป็นคำสั่งก็ถือว่าไม่มีสภาพบังคับให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติตามได้ดังข้อเท็จจริงที่ได้กราบเรียนข้างต้น ผู้อุทธรณ์จึงไม่ยอมรับเอกสารแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานฉบับลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ ทั้งสิ้น ด้วยเหตุผลที่ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีเจตนาปกปิดจุดประสงค์ที่แท้จริงในการขอเข้าไปสถานประกอบการเพื่อให้หลงเชื่อจนอนุญาตให้เจ้าหน้าที่เข้าสถานประกอบการ ทำให้การเข้าไปตรวจดูภายในสถานประกอบการของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้เป็นทางการกลับกลายเป็นการตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ถือเป็น การปฏิบัติโดยไม่ชอบ ไม่ว่าด้วยหน้าที่ ว่าด้วยระเบียบหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันทีเป็นการชั่วคราว โดยอาศัยเหตุตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานฉบับลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ อ้างว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนนั้น ผู้อุทธรณ์แจ้งว่า นับตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๖ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการตามปกติมาโดยตลอดไม่ปรากฏเรื่องราวที่แสดงให้เห็นว่า การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ทำให้เกิดปัญหาที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ประชาชนในพื้นที่อย่างร้ายแรงแต่อย่างใด โดยสถานประกอบการใช้วิธีการเลี้ยงสุกรในระบบโรงเรือนเลี้ยงแบบปิด มีระบบการชำระล้างมูลสัตว์ และกำจัดมูลสัตว์ด้วยระบบบ่อบำบัดแบบไบโอแก๊ส สามารถควบคุมกลิ่นของมูลสัตว์ได้ นอกจากนี้ยังมีระบบบ่อบำบัดน้ำเสียภายในบริเวณสถานประกอบการ จำนวน ๔ บ่อ ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลท่าช้างรับรู้มาโดยตลอดเพราะก่อนหน้านี้ได้เข้ามาตรวจสถานประกอบการหลายครั้ง ฉะนั้น การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอ้างว่า มีเหตุอันควรสงสัยว่าการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์จะเกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนจึงเป็นการกล่าวอ้างอย่างเลื่อนลอยเกินความเป็นจริง ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการประกอบกิจการไม่ได้ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนแต่อย่างใด ส่วนประเด็นข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับการขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ชี้แจงว่า ตนเป็นผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรเพื่อจำหน่ายที่จัดอยู่ในประเภทกิจการที่ต้องได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเริ่มต้นประกอบกิจการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ถึงปัจจุบัน และเป็นผู้ได้รับอนุญาตมาโดยตลอด จนกระทั่งเมื่อช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ได้เกิดประเด็นพิพาทกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นจนทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อไปได้ และผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ สข ๕๔๗๐๔/๑๔๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๕ ให้มาดำเนินการยื่นขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พร้อมกับได้กำหนดให้นำส่งเอกสารเพิ่มเติม คือ ๑) แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร ๓) สำเนาแผนผังระบบบำบัดน้ำเสีย (ถ้ามี) อีกทั้งได้คืนเอกสารการขอต่ออายุใบอนุญาตตามคำขอเลขที่ ๒๒๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ กลับมาพร้อมหนังสือฉบับดังกล่าวด้วย จากนั้นเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นขอขยายระยะเวลาในการนำส่งเอกสาร

และเมื่อวันที่...

และเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอขยายระยะเวลาในการนำส่งเอกสารครั้งที่ ๒ และนำส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) เอกสารแผนผังแสดงโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่ภายในสถานประกอบกิจการแทนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เนื่องจากโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างได้สร้างขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ก่อนที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคารฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ และ ๒) แผนผังระบบจัดการมูลสัตว์และกลิ่น และแผนผังแสดงระบบบำบัดน้ำเสีย อีกทั้งผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงได้แย้งถึงสถานะภาพของการประกอบกิจการของตนว่า ตนเป็นผู้ประกอบการรายเดิม ไม่ใช่ผู้ประกอบการรายใหม่ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการและหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๑ จากนั้นเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ สข ๕๔๗๐๔/๔๑๓ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ชี้แจงประเด็นข้อกฎหมายให้ทราบว่า ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถใช้สิทธิในการเป็นผู้ประกอบการที่จะยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตได้อีกต่อไป หากประสงค์ขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในกิจการจะต้องยื่นคำขอใหม่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอและการออกใบอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนดซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับทราบและยอมรับในประเด็นดังกล่าวแล้ว ในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ สข ๕๕๓๐๔/๖๕๔ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๖ แจ้งให้มาดำเนินการยื่นแบบคำขอรับใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพพร้อมกำหนดเอกสารที่ต้องใช้แบบประกอบการยื่นคำขอ ซึ่งรายการของเอกสารคือสำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารในลำดับที่ ๔ และเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือที่ สข ๕๔๗๐๔/๔๑๒ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เรื่อง แจ้งให้มาดำเนินการยื่นแบบคำขอรับใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยกำหนดระยะเวลาให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบเอกสารแล้ว ปรากฏว่าเอกสารยังไม่ครบถ้วน ได้กำหนดให้นำหลักฐานที่ยังไม่ครบมายื่นภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ยื่นแบบคำขอ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ ก่อนครบระยะเวลา ๓๐ วันที่กำหนดผู้รับมอบอำนาจของผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอขยายระยะเวลาในการส่งเอกสารหลักฐานออกไป โดยอ้างเหตุขัดข้องในการจัดเตรียมเอกสารสำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคารและแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนซึ่งต้องใช้เวลาในการดำเนินงานมากกว่าระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่กำหนด ต่อมาเจ้าหน้าที่เทศบาลได้ขอเข้าตรวจสอบการประกอบกิจการอย่างเป็นทางการ โดยมีผู้รับมอบอำนาจเป็นผู้นำตรวจ ผลการตรวจสอบปรากฏตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๖ เทศบาลได้มีหนังสือแจ้งขอให้แก้ไขความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ของคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ซึ่งกำหนดให้ต้องเพิ่มเติมเอกสารหรือหลักฐานดังนี้ ๑) สำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลง หรือรื้อถอน ๒) แบบสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๑ และ ๓) แผนผังระบบบำบัดน้ำเสียทั้งระบบของฟาร์มและให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้ หากไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องในเวลาดังกล่าว จะถือว่าไม่ประสงค์ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการนี้ และจะไม่พิจารณาคำขอพร้อมทั้งส่งคืนเอกสารทั้งหมดต่อไป ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ผู้อุทธรณ์โดยผู้รับมอบอำนาจได้มีหนังสือชี้แจงให้ทราบถึงการดำเนินการจัดทำเอกสารลำดับที่ ๑) และ ๒) โดยได้อ้างเหตุผลถึงการที่ตนไม่สามารถนำส่งเอกสารทั้งสองรายการได้ทันภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดพร้อมกับได้ขอยกเลิกการยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

ที่เป็นอันตราย...

ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามคำขอเลขที่ ๑๕๐/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เพื่อรอให้ได้รับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารมาเป็นที่เรียบร้อยแล้วอีกทั้งยังได้แสดงเจตนาที่ยังคงประสงค์ที่จะดำเนินการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพื่อให้การประกอบกิจการถูกต้องตามกฎหมายต่อไปให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับทราบแล้ว ดังเหตุผลที่ปรากฏตามข้อเท็จจริงข้างต้น ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าตนมีเจตนาที่จะเป็นผู้ประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายดังเช่นที่เคยได้รับอนุญาตเป็นต้นมาแต่ด้วยมาติดปัญหาตรงประเด็นเรื่องเงื่อนไขในการขอใบอนุญาตก่อสร้างอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้เคยชี้แจงให้เจ้าพนักงานได้ทราบแล้วว่า อาคารทั้งหมดภายในสถานประกอบกิจการไม่เคยขออนุญาต อีกทั้งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมากว่า ๓๐ ปี เจ้าพนักงานสาธารณสุขและเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้พิจารณาออกใบอนุญาตให้และไม่เคยมีคำสั่งเรียกให้นำส่งใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเพื่อประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตแต่อย่างใด ทั้งที่ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ ได้กำหนดให้มีเอกสารใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมาโดยตลอด จึงเห็นได้ชัดเจนว่า เจ้าพนักงานที่รับผิดชอบในการพิจารณาอนุญาตในกรณีของผู้อุทธรณ์นั้นเลือกปฏิบัติ ไม่รับฟังเหตุผล ใช้ดุลพินิจอย่างบกพร่องในการออกคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันทีเป็นการชั่วคราว ซึ่งไม่เป็นธรรม เข้าข่ายถือเป็นการละเว้น และหรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และหากต้องหยุดดำเนินการทันทีเพราะคำสั่งโดยมิชอบนั้น ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายซึ่งถือเป็นการกระทำละเมิดตนอีกด้วย ทั้งเห็นว่า ตนได้แสดงเจตนายอมรับที่จะปฏิบัติตามทุกเรื่องให้ถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมายมาโดยตลอด และแจ้งว่าขณะนี้กำลังเตรียมการจัดทำแบบแปลนแผนผังอาคารทั้งหมดภายในสถานประกอบกิจการเพื่อเตรียมการยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ฉบับแก้ไขใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคม ๒๕๖๖ และให้ได้รับใบอนุญาตมาโดยเร็วที่สุด จากนั้นเมื่อได้รับใบอนุญาตก่อสร้างเป็นที่เรียบร้อยแล้วจะเร่งดำเนินการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และปฏิบัติในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เป็นถูกต้องตามกฎหมายต่อไป ดังที่ได้แจ้งขอสงวนสิทธิไว้แล้ว และประกอบกับปัจจุบันยังมีสุกรที่ต้องเลี้ยงดูอยู่อีกจำนวนมากกว่าสองพันตัว ซึ่งมีความจำเป็นต้องดำเนินการต่อไป ทั้งนี้เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่กิจการ จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๖ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๖ เรื่อง ขอนำส่งข้อมูลและพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ประกอบด้วย ๑) แผนที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ ๒) ภาพถ่ายแสดงโรงเรือนต่าง ๆ ภายในสถานประกอบกิจการ ๓) การติดตั้งโซล่าเซลล์ (Solar Cell) ๔) ระบบบำบัดน้ำเสีย (Cover Lagoon) ๕) รายงานผลวิเคราะห์การตรวจสอบคุณภาพน้ำ และ ๖) รายงานการติดตามตรวจสอบเพื่อแก้ไขปัญหากลั่น

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่งตามหนังสือที่ สข ๕๔๗๐๔/๕๖๓ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสุกรมากกว่า ๕๐๐ ตัวขึ้นไป ตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๕/๒๕๕๒ ออกให้เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๑ สิ้นอายุวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ตั้งอยู่เลขที่ ๑๕๐/๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการให้มีมาตรการป้องกันกลิ่น สารเคมี เสียง หรืออื่น ๆ อันอาจเป็นเหตุรำคาญหรืออันตรายต่อสุขภาพผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงเป็นไปตามข้อ ๒๑ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และผู้อุทธรณ์มิได้อุทธรณ์คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลาที่กำหนดในคำสั่งดังกล่าวจึงเป็นที่สุด ต่อมาเทศบาลตำบลท่าช้างตรวจพบว่าผู้อุทธรณ์ยังประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเลี้ยงสุกรมากกว่า ๕๐๐ ตัวขึ้นไปโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

และที่แก้ไข...

และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลท่าช้างจึงแจ้งให้ผู้พุทธมอญดำเนินการยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายต่อไปและแจ้งความดำเนินคดีผู้พุทธมอญในฐานะความผิดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่มีใบอนุญาต ตามมาตรา ๓๒, ๓๓ และมีโทษตามมาตรา ๗๑ ต่อมาในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งผู้พุทธมอญให้มาดำเนินการยื่นขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามหนังสือ ที่ ๕๔๗๐๔/๒๐๘ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งให้ผู้พุทธมอญดำเนินการยื่นขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามหนังสือที่ ๕๔๗๐๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔ และหนังสือ ที่ สข ๕๔๗๐๔/๑๔๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๕ ตามลำดับ ซึ่งเป็นการแจ้งเตือนให้ผู้พุทธมอญทราบว่าหากยังประกอบกิจการอยู่ให้มายื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการต่อไป ในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เทศบาลได้รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนว่ามีกลิ่นการเผาสุกรจากทักซิณฟาร์ม จำกัด ซึ่งการจากลงตรวจสอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและผู้เกี่ยวข้องพบว่า มีการเผาซากสุกร (ลูกสุกร) จริง ซึ่งเป็นการยืนยันชัดเจนว่าผู้พุทธมอญยังคงประกอบกิจการเลี้ยงสุกรอยู่และไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จึงได้แนะนำด้วยวาจาให้ยื่นคำขอใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้แล้วเสร็จโดยผู้พุทธมอญได้นำส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาขอต่อใบอนุญาต โดยอ้างว่า การขอรับใบอนุญาตหาได้เป็นการจัดตั้งขึ้นใหม่ไม่ โดยเทศบาลได้แจ้งรายละเอียดที่เกี่ยวข้องให้ผู้พุทธมอญทราบตามหนังสือ ที่ สข ๕๔๓๐๔/๔๑๓ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ แล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ศาลแขวงสงขลาได้มีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.๘๐๒/๒๕๖๔ และหมายเลขแดงที่ อ.๗๗/๒๕๖๕ ว่า จำเลยมีความผิดฐานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ลงจำคุก ๒ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๕,๐๐๐ บาท แต่ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยต้องโทษจำคุกมาก่อนเห็นควรให้โอกาสจำเลยกลับตนเป็นพลเมืองดี โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔, ๓๐ ภายหลังศาลแขวงสงขลาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เห็นว่า ผู้พุทธมอญทราบมาโดยตลอดว่าการประกอบกิจการเลี้ยงสุกรมากกว่า ๕๐๐ ตัวขึ้นไป โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อันเป็นความผิดและมีโทษตามกฎหมายแต่ยังคงเพิกเฉยประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตลอดมา โดยไม่ดำเนินการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และมีได้เกรงกลัวต่อบทลงโทษตามกฎหมายและตามคำพิพากษาแต่อย่างใด ปรากฏตามเอกสารหลักฐานการร้องเรียนของประชาชนเกี่ยวกับกลิ่นเหม็นมูลสุกรและการอภิปรายซักถามในระเบียบวาระอื่น ๆ ของที่ประชุมสภาเทศบาลเกี่ยวกับการกลิ่นเหม็นมูลสุกรและการได้รับผลกระทบของประชาชนและหน่วยงานบริเวณใกล้เคียง ได้แก่ ผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียงในบริเวณตำบลท่าช้าง หมู่ที่ ๓ และหมู่ที่ ๖ โรงเรียน วัด ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนามกีฬา โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลท่าช้างจากการประกอบกิจการเลี้ยงสุกรของผู้พุทธมอญ หลังจากศาลมีคำพิพากษาเจ้าหน้าที่ของเทศบาลได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง เนื่องจากได้รับการร้องเรียนจากประชาชนและการอภิปรายของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้างว่ายังได้รับความเดือดร้อนและผลกระทบจากการเลี้ยงสุกรของผู้พุทธมอญ ผลการตรวจพบว่ามีสุกรจำนวน ๔ คอก มีสุกรประมาณ ๒,๐๐๐ ตัว โดยไม่ได้รับอนุญาต และยังไม่ได้ดำเนินการยื่นขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ เจ้าพนักงานสาธารณสุขจึงแนะนำให้ดำเนินการยื่นขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยด่วน ตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๖ ซึ่งผู้พุทธมอญได้รับทราบและลงนาม

รับแบบตรวจแนะนำดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่ได้บันทึกรายงานผลการตรวจสอบฯ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการยื่นขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยส่งเป็นหนังสือเตือน ๒ ครั้ง ปรากฏตามหนังสือเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ สข ๕๔๗๐๔/๖๕๔ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๖ และหนังสือเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ สข ๕๔๗๐๔/๙๑๒ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ซึ่งล่วงเลยระยะเวลาที่ศาลมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มานานมากพอสมควร ผู้อุทธรณ์มายื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสุกร ในวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาต เลขที่ ๑๐๕/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ แล้วปรากฏว่า เอกสารหลักฐานที่เป็นสาระสำคัญไม่ครบถ้วน ได้แก่ ๑) สำเนาใบอนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร ๒) แบบสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๑ และ ๓) แผนผังระบบบำบัดน้ำเสียทั้งระบบของฟาร์มและแจ้งให้รับดำเนินการยื่นเอกสารให้ครบถ้วนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ยื่นคำขอ ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ สข ๕๔๗๐๔/๑๕๘๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมเอกสารหลักฐานให้ครบถ้วนภายใน ๑ วันนับแต่วันที่รับหนังสือนี้ หากไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องในเวลาดังกล่าวจะถือว่าไม่ประสงค์ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการนี้ และจะไม่พิจารณาคำขอพร้อมทั้งส่งคืนเอกสารทั้งหมดต่อไป ในวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งว่าขอยกเลิกการยื่นคำขอรับใบอนุญาตฯดังกล่าว และผู้อุทธรณ์ไม่ได้ดำเนินการแจ้งเพิ่มเติมเอกสารภายใน กำหนดระยะเวลาต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่อย่างใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงส่งคืนคำขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ผู้อุทธรณ์ ตามหนังสือ ที่ สข ๕๔๗๐๔/๑๗๕๙ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ และโดยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ความในมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๗๑ มาตรา ๘๕ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๖ กำหนดห้ามผู้ใดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยทำเป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ข้อ ๒๐ กำหนดให้ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามประเภทที่มีเทศบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๘ ในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้ ๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรข้าราชการ หรือบัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ ๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๓) อื่น ๆ ตามที่เทศบาลตำบลท่าช้างประกาศกำหนด และตามบันทึกการตอบข้อหารือศูนย์บริการกฎหมายสาธารณสุข เรื่อง แนวทางการออกคำสั่งและการดำเนินคดีกรณีการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เรื่องเสร็จที่ ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เมื่อข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบประกอบกันในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๖ พบว่า ผู้อุทธรณ์ยังคงประกอบกิจการเลี้ยงสุกรมากกว่า ๕๐๐ ตัวขึ้นไป ในลักษณะที่เป็นการค้า อันเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งอยู่ในความควบคุมภายในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยไม่ได้รับอนุญาต ถือเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา ๓๓ อันเป็นความผิดสำเร็จ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับเป็นการพบการกระทำความผิดภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันที่ศาลแขวงสงขลามีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.๘๐๒/๒๕๖๔ และหมายเลขแดงที่ อ.๗๒๗/๒๕๖๕ ให้รอการลงโทษจำคุกมีกำหนด ๑ ปี ผู้อุทธรณ์ได้เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ให้ความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๒, ๓๓, ๗๑ ฐานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต เทศบาลตำบลท่าช้างจึงดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ ผู้อุทธรณ์ในฐานะความผิดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับ

ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง และมีโทษตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เรียบร้อยแล้ว ตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี สภ.บางกล่ำ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ต่อมาในวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่เทศบาลได้ประสานงานทางโทรศัพท์ไปยังผู้รับมอบอำนาจจากผู้อุทธรณ์ เพื่อแจ้งการเข้าตรวจสอบการประกอบกิจการทักซิโอฟาร์มในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ และในวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ เจ้าพนักงานผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข โดยเจ้าหน้าที่เทศบาลอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ลงพื้นที่ติดตามการประกอบการเลี้ยงสุกรของสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์ได้ขออนุญาตเข้าตรวจสอบสถานประกอบการพร้อมแสดงบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ต่อนายณรงค์ ถาวรกิจ ผู้ดูแลสถานประกอบการดังกล่าว ซึ่งผู้ดูแลได้รับทราบและนำตรวจสอบสถานประกอบการในวันดังกล่าว จากการตรวจสอบสถานประกอบการดังกล่าว พบว่า มีการเลี้ยงสุกรโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีสุกร จำนวน ๗ คอก ประกอบด้วยสุกรขุน จำนวน ๒ คอก ประมาณ ๑,๐๐๐ ตัว มีสุกรพ่อพันธุ์ จำนวน ๑ คอก ประมาณ ๒๕ ตัว มีสุกรแม่พันธุ์ จำนวน ๑ คอก ประมาณ ๒๔๕ ตัว มีสุกรอนุบาล จำนวน ๑ คอก ประมาณ ๑,๐๐๐ ตัว มีสุกรป่วยคัดแยก จำนวน ๑ คอก ประมาณ ๓๐ ตัว และสุกรรอขาย จำนวน ๑ คอก ประมาณ ๖๐ ตัว รวมประมาณ ๒,๓๖๐ ตัว และเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้บันทึกผลการตรวจข้อเท็จจริง พร้อมขอแนะนำให้ผู้ประกอบการดำเนินการขออนุญาต โดยเร็ว และพร้อมเสนอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดประกอบกิจการเป็นการชั่วคราวกว่าจะได้รับใบอนุญาต กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และแจ้งสิทธิข้อโต้แย้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน ๑๕ วัน ตามแบบตรวจ แนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แจ้งให้ผู้ดูแลและนำตรวจสอบสถานประกอบการรับทราบ แต่ผู้ดูแลไม่ยินยอมลงนามในแบบตรวจแนะนำเจ้าพนักงานสาธารณสุขจึงมอบแบบตรวจแนะนำให้จำนวน ๑ ฉบับ และบันทึกการไม่ลงนามไว้ และรายงานผลการตรวจให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบตามบันทึกข้อความ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาข้อเท็จจริงประกอบพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๖ และบันทึกการตอบข้อหารือ ศูนย์บริการกฎหมายสาธารณสุข เรื่อง แนวทางการออกคำสั่งและการดำเนินคดีกรณีการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเรื่องเสรีจีที ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แล้วเห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์ ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรมากกว่า ๕๐๐ ตัวขึ้นไปในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตั้งแต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ตามคำสั่งที่ สข ๕๔๗๒๔/๙๖๓ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นมา จนกระทั่งศาลแขวงสงขลาามีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ว่าผู้อุทธรณ์ มีความผิดฐานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จนถึงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ ทั้งที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ได้แจ้งเตือนพร้อมแนะนำวิธีการดำเนินการยื่นคำขออนุญาตกรณีเป็นการยื่นรายใหม่ตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาโดยตลอด ถือเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา ๓๓ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้างอย่างชัดเจนและเป็นความผิดสำเร็จ ประกอบกับประชาชนผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อนของกลิ่นมูลสุกรจากสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์อยู่ จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินการทันทีเป็นการชั่วคราว พร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งในคราวเดียวกันตามหนังสือ ที่ สข ๕๔๗๐๔/๑๙๕๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ เทศบาลตำบลท่าช้างได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยยึดถือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพพ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง พ.ศ. ๒๕๖๐ และบันทึกการตอบข้อหารือ

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข เรื่องแนวทางการออกคำสั่งและการดำเนินคดีกรณีการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เรื่องเสร็จที่ ๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการอย่างเคร่งครัด เพื่อให้เกิดความถูกต้องเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของทางราชการและประโยชน์สุขของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญและเทศบาลตำบลท่าช้างพร้อมที่จะให้บริการและคำแนะนำในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขแก่ผู้ประกอบการและประชาชนเพื่อให้สามารถจัดการควบคุมด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏข้างต้นเห็นได้ว่า ผูุ้ทธรณ์ยังคงประกอบกิจการเลี้ยงสุกรอยู่ และเกิดกลิ่นเหม็น ส่งผลกระทบต่อผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียงในบริเวณตำบลท่าช้าง หมู่ที่ ๓, ๔ และหมู่ที่ ๖ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนวัด ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนามกีฬา โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพหน่วยราชการ โดยมีได้เกรงกลัวบทลงโทษตามกฎหมาย คำพิพากษา หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่อย่างใด

คณะเจ้าหน้าที่ของศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา กรมอนามัย ร่วมกับเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอบางกล่ำได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๘ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ พบว่า สถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ๑๕๐/๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา ใช้ชื่อว่า “ทักษิณฟาร์ม” เริ่มประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๑ จนถึงปัจจุบัน มีสุกรทั้งหมดประมาณ ๒,๓๐๐ ตัว ประกอบด้วยพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ สุกร ลูกสุกรแรกเกิด สุกรอนุบาล และสุกรขุน เป็นการเลี้ยงครบวงจร ตั้งแต่ผสมพันธุ์จนกระทั่งจำหน่ายสุกร มีพื้นที่ประมาณ ๓๗ ไร่ ปัจจุบันเลี้ยงแบบระบบปิด พื้นที่ด้านหน้าและด้านหลังติดถนน ด้านข้างติดสวนยางพารา มีรั้วรอบขอบชิด ลักษณะของเป็นโรงเรือนระบบปิด ภายในประกอบด้วยโรงเรือนสุกร ๙ โรงเรือน ใช้เลี้ยงสุกร ๗ โรงเรือน มีการควบคุมอุณหภูมิภายในโรงเรือน ระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบกิจการมีบ่อบำบัดน้ำเสียทั้งหมด ๙ บ่อ เริ่มจากบ่อบำบัดที่ ๑ บ่อรวบรวมน้ำเสียและมูลสุกรจากโรงเรือนเป็นระบบ Lagoon บ่อบำบัดที่ ๒ รวมน้ำเสียจากบ่อบำบัดที่ ๑ บ่อบำบัดที่ ๓ รับน้ำเสียจากบ่อที่ ๒ บ่อบำบัดที่ ๔ รับน้ำเสียจากบ่อที่ ๓ บ่อบำบัดที่ ๕ รับน้ำเสียจากบ่อที่ ๔ โดยมีเครื่องเติมอากาศ ๒ เครื่อง สลับเปิดทุก ๔ ชั่วโมง มีการเติมอากาศตลอด ๒๔ ชั่วโมง บ่อบำบัดที่ ๖ รับน้ำเสียจากบ่อที่ ๕ บ่อบำบัดที่ ๗ รับน้ำเสียจากบ่อที่ ๖ บ่อบำบัดที่ ๘ รับน้ำเสียจากบ่อที่ ๗ บ่อบำบัดที่ ๙ รับน้ำเสียจากบ่อที่ ๘ และเป็นบ่อที่สถานประกอบกิจการเก็บตัวอย่างน้ำส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ สถานประกอบกิจการไม่มีการปล่อยน้ำเสียออกสู่ภายนอก แล่งน้ำที่ใช้ในสถานประกอบกิจการใช้น้ำจากสระน้ำ ขั้นตอนกระบวนการเลี้ยงสุกร ทำความสะอาด ๓ ครั้ง ให้อาหารเป็นระบบอัตโนมัติ โดยติดตั้งอุปกรณ์จ่ายอาหารนอกอาคาร การควบคุมกลิ่นมีการติดตั้งพัดลมดูดอากาศภายในแต่ละโรงเรือน และปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมโดยไม่มีการบำบัดกลิ่น การจัดการมูลสุกรเข้าสู่ระบบบำบัด lagoon และดูดตะกอนขึ้นมาตากทุก ๓ วันหรือสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ขึ้นอยู่กับปริมาณพื้นที่โดมแก๊ส ใช้รถขนและนำไปตากในโรงเรือนที่ไม่เลี้ยงสุกร ซึ่งเป็นแบบอาคารเปิดโล่งใช้เวลา ๓ วัน และบรรจุกระสอบเพื่อจำหน่ายต่อไป ตะกอนมูลสุกรมีกลิ่นเหม็น การจัดการซากสุกรปัจจุบันใช้วิธีการฝังซากสุกรบริเวณขอบรั้วใกล้สระน้ำเกือบทุกวัน ส่วนใหญ่เป็นลูกสุกร ข้อมูลการสอบถามผลกระทบต่อสุขภาพจากประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงรอบๆสถานประกอบกิจการ เจ้าหน้าที่ศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา ได้สอบถามความคิดเห็นของประชาชน ตามแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงของกรมอนามัย จำนวน ๑๒ ราย และสถานศึกษา โรงเรียนและศาสนสถาน (วัด) ให้ข้อมูลว่า ได้รับผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการเลี้ยงสุกรช่วงเวลาที่โดยได้รับผลกระทบ ช่วงเช้าระหว่างเวลา ๐๓.๐๐ - ๐๘.๐๐ น. กลางวันเวลา ๑๒.๐๐ น. ช่วงค่ำเวลาประมาณ ๑๕.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. ขึ้นอยู่กับทิศทางลม ช่วงเวลาหลังฝนตกจะได้กลิ่นแรงกว่า ผลต่อสุขภาพ ทำให้มีอาการภูมิแพ้ มีน้ำมูก คัดจมูก มีน้ำมูก ปวดหัว แสบจมูก

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ได้รับ รวมถึงรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา กรมอนามัย แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสุกร ในลักษณะที่เป็นการค้า เคยได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ใบอนุญาตใช้ได้ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ ขณะนั้นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอต่ออายุ ใบอนุญาต แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ทำให้สิทธิในการประกอบกิจการสิ้นสุดลง ภายหลังเทศบาลตำบลท่าช้างได้ตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ยังคงประกอบกิจการเลี้ยงสุกรอยู่ โดยไม่ได้รับ ใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไข เพิ่มเติม จึงได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมทั้งแจ้งความดำเนินคดีในฐานความผิดประกอบ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่มีใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ ซึ่งมีโทษตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ต่อมาศาลแขวงสงขลาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.๘๐๒/๒๕๖๔ และหมายเลขแดงที่ อ.๗๒๗/๒๕๖๗ ว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒, ๓๓, ๗๑ ฐานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นว่า ภายหลังจากที่ศาลมีคำพิพากษาดังกล่าวผู้อุทธรณ์ทราบมาโดยตลอดว่าการเลี้ยงสุกรในลักษณะ ที่เป็นการค้าซึ่งยังมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายแต่ผู้อุทธรณ์เพิกเฉย ประกอบกับมีประชาชนผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงร้องเรียนว่า ได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงสุกรของผู้อุทธรณ์ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ให้มาดำเนินการขออนุญาตหลายครั้ง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่น คำขอรับใบอนุญาตเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ แต่ภายหลังในวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ผู้อุทธรณ์ ได้แจ้งว่าขอยกเลิกการยื่นคำขอรับใบอนุญาต เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ที่กำหนด ประกอบกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ดำเนินการแจ้งเพิ่มเติมเอกสารภายในกำหนด ระยะเวลาแต่อย่างใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงส่งคืนคำขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ผู้อุทธรณ์ที่ สข ๕๔๗๐๔/๑๗๕๙ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า จากการลงพื้นที่ตรวจสอบผู้อุทธรณ์ยังคงประกอบกิจการเลี้ยงสุกรโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จึงอาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้หยุด ดำเนินกิจการทันทีเป็นการชั่วคราวนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง จนกว่าจะเป็นที่พอใจต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่า ปราศจากอันตรายแล้ว เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ และ ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบข้อ ๖ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๔ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุม กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และเหตุดังกล่าวมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตราย ต่อสุขภาพของประชาชน ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอน และขอทุเลาการบังคับตามคำสั่ง ชี้แจงว่า นับตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๖ จนถึงปัจจุบันได้ดำเนินการ มาตามปกติโดยตลอดไม่ปรากฏเรื่องราวที่แสดงให้เห็นว่า การประกอบกิจการของตนไม่ได้ทำให้เกิดปัญหา ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ประชาชนในพื้นที่อย่างร้ายแรงแต่อย่างใด และสถานประกอบกิจการใช้วิธีการ เลี้ยงสุกรในระบบโรงเรือนเลี้ยงแบบปิด มีระบบการชำระล้างมูลสัตว์และกำจัดมูลสัตว์ด้วยระบบบ่อบำบัด แบบไบโอแก๊สสามารถควบคุมกลิ่นของมูลสัตว์ซึ่งเป็นระบบปิดเช่นกัน และภายในสถานประกอบกิจการ มีบ่อบำบัดน้ำเสียจำนวน ๔ บ่อ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอ้างว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าการประกอบกิจการ ของผู้อุทธรณ์จะเกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนผู้อุทธรณ์จึงไม่เห็นพ้องด้วย ซึ่งขณะนี้ผู้อุทธรณ์ กำลังเตรียมการจัดทำแบบแปลนแผนผังอาคารทั้งหมดภายในสถานประกอบกิจการ เพื่อเตรียมยื่นขออนุญาต

ก่อสร้าง...

ก่อสร้างอาคารให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคม ๒๕๖๖ และจะเร่งดำเนินการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และปฏิบัติในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป ประกอบกับ ปัจจุบันผูุ้ทธรณ์ยังมีสุกรที่ต้องเลี้ยงดูอยู่อีกจำนวนมากกว่า ๒,๐๐๐ ตัว จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินกิจการต่อไป โดยเร็วที่สุดอยู่น้ำเสียภายในบริเวณสถานประกอบกิจการ เจ้าหน้าที่ของศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ผูุ้ทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเมื่อประมาณปี ๒๕๓๑ จนถึง ปัจจุบันปี ๒๕๖๖ มีจำนวนสุกรทั้งหมดประมาณ ๒,๓๐๐ ตัว ประกอบด้วยพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ สุกรลูก สุกรแรกเกิด สุกรอนุบาล และสุกรขุน เป็นการเลี้ยงครบวงจร ตั้งแต่ผสมพันธุ์จนกระทั่งจำหน่ายสุกร มีพื้นที่ ประมาณ ๓๗ ไร่ พื้นที่ด้านหน้าและด้านหลังติดถนน ด้านข้างติดสวนยางพารา มีรั้วรอบขอบชิด ลักษณะ ของเป็นโรงเรือนระบบปิด ภายในประกอบด้วยโรงเรือนสุกร ๙ โรงเรือน ใช้เลี้ยงสุกร ๗ โรงเรือน มีการควบคุม อุณหภูมิภายในโรงเรือน มีพัดลมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ดูดอากาศภายในโรงเรือนออกสู่ภายนอก ระบบ บำบัดน้ำเสียของสถานประกอบกิจการมีบ่อบำบัดน้ำเสียทั้งหมด ๔ บ่อ ข้อมูลการสอบถามผลกระทบ ต่อสุขภาพจากประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงรอบๆสถานประกอบกิจการ เจ้าหน้าที่ศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา ได้สอบถามความคิดเห็นของประชาชน ตามแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณ ใกล้เคียงของกรมอนามัย จำนวน ๑๒ ราย และสถานศึกษา โรงเรียน และศาสนสถาน (วัด) ให้ข้อมูลว่า ได้รับ ผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการเลี้ยงสุกรช่วงเวลาที่โดยได้รับผลกระทบช่วงเช้า ระหว่างเวลา ๐๓.๐๐ - ๐๘.๐๐ น. กลางวันเวลา ๑๒.๐๐ น. ช่วงค่ำ ๑๕.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. ขึ้นอยู่กับทิศทางลม ช่วงเวลา หลังฝนตกจะได้กลิ่นแรงขึ้น ทำให้มีอาการภูมิแพ้ มีน้ำมูก คัดจมูก มีนหัวปวดหัว แสบจมูก

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผูุ้ทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อบัญญัติ ท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒ กำหนดว่า “เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการตาม (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ” มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “เมื่อพ้น กำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการ ตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะ ที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” เทศบัญญัติเทศบาลตำบล ท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๔ กำหนดไว้ว่า ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ ของเทศบัญญัติตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ข้อความนี้แทน “ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุม ในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง (๑) กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (๑.๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ ทุกชนิด...” ข้อ ๖ กำหนดว่า “ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒๐ ของเทศบัญญัติตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุม กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ข้อความนี้แทน “ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการ

ตามประเภท...

ตามประเภทที่มีเทศบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๘ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้...” เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในขณะที่ออกคำสั่งผู้อุทธรณ์เลี้ยงสุกรจำนวนประมาณ ๒,๓๐๐ ตัว โดยดำเนินการในลักษณะเพื่อการค้า เข้าข่ายประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมไว้ในเขตพื้นที่ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๔ ผู้ประกอบกิจการและดำเนินการในลักษณะเพื่อการค้าจะต้องขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๖ แห่งเทศบัญญัติเดียวกัน ประกอบมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในขณะที่ออกคำสั่งผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรในลักษณะเพื่อการค้า โดยยังไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถือได้ว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ สข ๕๔๗๐๔/๑๙๕๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ อาศัยอำนาจมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้หยุดดำเนินการเลี้ยงสุกร ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นายวิทยา ทิพย์มณี ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองนี้ได้ เมื่อพิจารณารูปแบบของคำสั่งที่ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ รวมถึงได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งถูกต้อง เป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แล้ว พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้” เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรในลักษณะเพื่อการค้า โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อบัญญัติท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมมีอำนาจสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินการ โดยไม่จำเป็นต้องสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องเสียก่อน เนื่องจากเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต ทำให้สิทธิในการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ย่อมไม่อาจมีขึ้นได้จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และไม่ใช่วินิจฉัยที่จะสามารถปรับปรุงแก้ไขได้เหมือนอย่างเช่นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือ ที่ สข ๕๔๗๐๔/๑๙๕๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ จึงชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์ประกอบกิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (สุกร) ในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตราย

ต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมถึงต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด
อย่างถูกต้อง และครบถ้วนด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง
เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ สข ๕๔๗๐๔/๑๙๕๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖

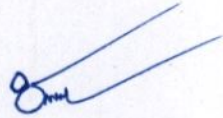
(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

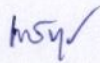
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายชาญวิทย์ กันยา)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

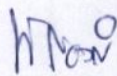
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

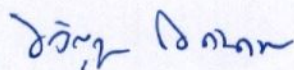
(นายอิสระ ปัญญาวรรณ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายพีรพงศ์ ทองคำ)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นางอรัทัย หวังวัฒนา)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางขวัญฤดี โชติชนาทวิวงศ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายสมชาย ดูแก้ว)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ